

КВАЛИФИКАЦИОННА ХАРАКТЕРИСТИКА

ЗА ДОКТОРСКА ПРОГРАМА *МЕТОДИКА НА ОБЧЕНИЕТО ПО ИСТОРИЯ* ПРОФЕСИОНАЛНО НАПРАВЛЕНИЕ 1.3. ПЕДАГОГИКА НА ОБУЧЕНИЕТО ПО ... НАУЧНА ОБЛАСТ 1. ПЕДАГОГИЧЕСКИ НАУКИ

Докторската програма „*Методика на обучението по история*” при Катедрата по методика на Факултета по хуманитарни науки осигурява третата степен на висше образование и повишава образователната и научноизследователската квалификация на докторанта. Обучението е с продължителност 3 г. в редовна и самостоятелна форма и до 4 г. в задочна форма на обучение и приключва със защита на докторска дисертация. Завършилите получават образователната и научна степен „доктор” по методика на обучението по история.

ЦЕЛИ НА ДОКТОРСКАТА ПРОГРАМА

1. Подготовка на висококвалифицирани научни, изследователски и преподавателски кадри с опит в експерименталната дейност в областта на 1. Педагогически науки, професионално направление 1.3. Педагогика на обучението по..., научна специалност Методиката на обучението по история, в която е докторската програма.
2. Задълбочаване на фундаменталната и професионалната компетентност за научноизследователска, практико-приложна и преподавателска дейност в сферата на историческото образование.
3. Формира съвременни научно-теоретични и практико-приложни знания, умения и компетентности за самостоятелна научноизследователска и преподавателска дейност, за работа в екип, за прилагане на иновационни и технологични постижения в областта на Методиката на обучението по история.
4. Изгражда методологически опит в анализиране на резултатите от научното изследване и в обосноваване на препоръките, свързани с функционирането на системата на историческото образование и учебните институции.
5. Усъвършенства езиковата подготовка по избрания чужд език във връзка с използването му в професионалната дейност на докторанта.

ЗАДАЧИ НА ОБУЧЕНИЕТО В ДОКТОРСКАТА ПРОГРАМА ПО МЕТОДИКА НА ОБУЧЕНИЕТО ПО ИСТОРИЯ

- задълбочаване на знанията, свързани със съвременните теоретични и методологически принципи на изследване в областта на Методиката на обучението по история;
- овладяване и прилагане на научна терминология, характерна за научната област;
- формиране на умения за ориентиране и анализиране на приоритетните теоретични и практически проблеми в областта на теорията и методиката на историческото образование;
- придобиване на компетентности и умения за определяне пътя и организацията на научното изследване и за самостоятелна експериментална дейност в сферата на обучението по история;
- формиране на професионални умения за самостоятелна преподавателска дейност;
- мотивиране и готовност за участие в национални, международни и регионални конкурси и проекти;

- изграждане на опит при планирането и организирането на научното изследване и при представяне на резултатите от него в научни форуми.

СТРУКТУРА И ОРГАНИЗАЦИЯ НА УЧЕБНИЯ ПРОЦЕС

Докторантът се обучава в Катедрата по методика на Факултета по хуманитарни науки по индивидуален учебен план, съобразен с Правилника за развитие на академичния състав на ШУ и с регламентирания в него стандарт за обучение на докторанти.

КВАЛИФИКАЦИОНЕН СТАНДАРТ

1. Област и обхват на знанията

- знания, свързани с методологията на научното изследване в областта на Методиката на обучението по история;
- знания за съвременни методи, методики и технологии и тяхното приложение при изследвания в сферата на методиката на обучението по история;
- специализирани и систематизирани знания за извършване на критичен анализ и синтезиране на нови идеи;
- в процеса на научното изследване представя знания и разбиране на най-високо равнище не само в конкретната научна област и направление, но и в близки научни области.

2. Област и обхват на уменията

- подбира, открива и проучва литературни източници, свързани с изследователския проблем; бързо намира, извлича, синтезира и оценява необходимата информация от различни източници;
- събира, анализира, класифицира и систематизира информация в определена последователност и логика;
- аргументирано и обосновано с доказателства анализира и защитава тези, свързани с научната област на методиката на обучението по история;
- търси иновативни решения чрез комбиниране на различни стратегии и технологии; подобрява стандартните модели и подходи;
- аналитично и критично оценява собствените експериментални резултати, свързани с установяване на определени закономерности при изследване на теорията на преподаване и училищното историческо образование;
- организира и планира собствената си научна дейност с оглед на време, точност на обекта на изследване, яснота на целите и задачите, конкретност на изградените хипотези и др.

3. Област и обхват на компетентностите

3.1. Личностни компетентности

- създава и интерпретира нови знания, резултат от собствени изследвания или от друга научна дейност;
- притежава способност за самооценка на постиженията от изследователския труд, самостоятелност и отговорност;
- при обосноваване на научната истина се ръководи от академичната научна етика при интерпретиране както на собствени, така и на проучени гледни точки;
- използва научен език и стил, характеризиращи се с точност на научната терминология, яснота и логическа последователност при изложение на фактите и резултатите.

3.2. Комуникативни и социални компетентности

- има изграден стил на научно общуване (в разговори, при консултации и дебати, за защита на научни позиции, работа в екип и др.)
- показва капацитет за систематично придобиване и разбиране на значителен обем от знания от най-съвременните научни постижения по методика на обучението по история или от областта на педагогическите науки и професионалната практика;
- пълноценно общува на български език и на някой/някои от най-разпространените европейски езици

3.3. Професионални компетентности

- има готовност за самостоятелна научноизследователска, експериментална и практико-приложна дейност;
- идентифицира ресурси и възможности за научни изследвания и проектна дейност; аргументирано взема решения и адаптира проектния дизайн към непредвидено възникващи обстоятелства;
- демонстрира общи способности да концептуализира, проектира и изпълнява проекти за генериране на нови знания, прилагане и разбиране на най-модерните достижения, както и да адаптира проектния дизайн към непредвидено възникващи обстоятелства;
- осигурява трансфер на собствените резултати при решаване на други проблеми от дадената научна област;
- ясно формулира нови проблеми – теоретични и практически.

ИЗИСКВАНИЯ ЗА ПРИДОБИВАНЕ НА ОБРАЗОВАТЕЛНАТА И НАУЧНА СТЕПЕН „ДОКТОР”

Образователната и научна степен „Доктор” се придобива след:

- успешно изпълнение на всички етапи от индивидуалния план на докторанта;
- успешна защита на дисертационния труд.

ВЪЗМОЖНОСТИ ЗА РЕАЛИЗАЦИЯ

Докторантът по Методика на обучението по история е подготвен:

- за самостоятелни научни изследвания и може да се реализира професионално като изследовател, експерт или консултант в различни образователни, изследователски и културни институции;
- за иновационна научно-преподавателска дейност и може да се реализира в системата на висшето образование (университети, колежи) у нас и в чужбина, както и в системата на училищното историческо образование;
- за практико-приложна дейност и може да се реализира като сътрудник, консултант и експерт в МОН, в РУО на МОН, като сътрудник, консултант или експерт в административни органи на държавно, регионално, общинско институционално равнище, в НПО, съпричастни към проблемите на историческото образование в България и в Европа.

ЗАВЪРШИЛИЯТ ДОКТОРСКАТА ПРОГРАМА МОЖЕ

- да участва в различни форми на продължаващо обучение (постдокторантски програми за повишаване на професионалната квалификация и опит по научната специалност и в професионалната област);
- да участва в процедури по заемане на академични длъжности и придобиване на научна степен.